

DALAT! ÔI, DALAT!

(Thơ TTBG)

(Tặng Thu Vân và các độc giả nhớ thương Dalat-vắng-mặt-hiện-diện-vẫn-còn-đã-mất, luôn con rể sinh trưởng tại Dalat).

[]

*Mây vẫn bay và ta vẫn say
Thình không sương rụng tiếng voi, đầy
Lối nhỏ xôn xao tình cố cựu
Em xa rồi, điệu nhạc tàn phai*

*Đêm chưa qua, ngày không vội tới
Mây giăng giăng kín một góc trời
buồn ngàn kiếp! Ôi nỗi buồn tiên kiếp!
Còn đọng hoài trong hiện kiếp hôm nay.*

*Em đến-đi như ảo ảnh cuộc đời
nơi lưng trời xa quá, tiếng thời gian!
Tụ-tán bằng quơ bức tranh vân cầu
vẽ người tang thương ẩn hiện nhạt nhòa.*

*Có đôi lần ngỡ rằng em dừng lại
Tiếng khóc trẻ thơ rung động núi rừng...
Đôi cánh mỏng lại tung cao, lãng đãng.
Dalat u hoài nhìn theo bóng em xa.*

[]

Trần Thị Bông Giấy
(Viết tại San Jose chiều Chủ nhật April 11/2021 trong nỗi nhớ đậm đà dành cho Dalat.)
[]

Bình luận:

Tadat Hoàng: Tuyệt vời!

[]